

שלש תפלה ביום, כשהחפנסים
ישראל לשבח ליוודם בכל תפלה
ותפללה.

בא תשמע, אמר רבי יהושע אמר
רב, בפרק, בשהחמה זורחת, הוא
זמן תפלה והבקשה של ישראל,
וממש שעות ולמעלה עד השעה
שעות, זמן תפלה המנחה.
ומשש��עה החמה עד שתוחשך -
תפלה אחרתנה. שאמר רבי
יהושע בן לוי אמר רבי יוחנן אמר רב,
אמיר רב, משש��עה החמה עד
שיראו שני כוכבים - זמן תפלה
האחרונה.

שבך שנינו, משיראו שני כוכבים
הוא תחלת משמירה ראשונה,
שבאים הראשונה של מלacci
לשרת, ומתיינים להם לישראל
עד אותה שעה, ואז מתחילן
לומר שירה. וונגליים כל השערים
פתוחתם של מטה, ואין
שערים נפתחים אלא למלacci
השתת הומרים שירה.

ונחאם אמר רבי יהושע בן לוי
כך ? והרי שנינו, כל מקודש ברוך
בתורה בלילה, הקדוש ברוך הוא
מושך עליו חוט של חסד ביום,
שנאמר (מלחין מב) יומם יצוה ה'
חסדו, מושם שבילילה שירה
עמי, ובאן אמרתם שנגעלים כל
השערים למטה ?

אמר רבי יהושע, שם, בפה
אומרים ? כשים את כל
התשובות ביום, ומחותן הלילה
ורdaleה שעוסק בתורה. מה
הטעם ? מושם שבשעה היה
יוצא הקדוש ברוך הוא מאותם
הועלמות שכוסף בהם, והולך
להשתעשע עם הצדיקים בגין
עדן. וכינו מה שאמר דוד (מלחין
קט) חצות לילה אקים להודות
לה.

שלמדנו, כשהקדוש ברוך הוא
נכנס עם הצדיקים בגין עדן, כל שער שמיים

ביום, שמתקבון ישראל לשבח ליוודם, בכל
תפלה ותפללה.

הא שמע, אמר רבי יהושע אמר רב, בפרק
בשהחמה זורחת הוא זמן תפלה ובויתא
ידיישראל. ומה ששות ולמעלה עד תשע
שעות, זמן תפלה המנחה. ומה ששקעה החמה,
עד שתוחשך, תפלה האחרונה. דאמיר רבי
יהושע בן לוי אמר רבי יוחנן אמר רב,
משש��עה החמה, עד שיראו שני כוכבים,
זמן תפלה האחרונה.

ההבי תנין, משיראו שני כוכבים, הוא תחלת
משמירה ראשונה, שבאים בת הראשונה
של מלacci לשרת, ומתיינים להם לישראל,
עד אותה שעה, ואז מתחילן לומר שירה.
ונגגליים כל השערים מתושבחתן של מטה,
ואין שערים נפתחים, אלא למלacci לשרת
האומרים שירה.

ומי אמר רבי יהושע בן לוי הבי, וזה תנין,
כל הקודש עליו חוט של חסד ביום, שנאמר
(מלחין מב ט) יומם יצוה ה' חסדו, מושם שבילילה
שירת עמי. וזה אמרתו דנגעלים כל
השערים למטה.

אמר ר' יהושע, התם במא קאמרי, כשים
כל תושבחתן ביום. ומפלגותא דיליא
ולהלאה, דעסיק בתורה. Mai טעם. מושם
דבההייא שעטאת קידשא בריך הוא נפיק מאינון
עוולמות דכסיף בהו, ואזיל לאשטעש עם
צדיקיא בגנטא דעתן. והיינו דאמר דוד (מלחין
קט סב) חצות לילה אקים להודות לך.

דרתנא, כשהקדוש ברוך הוא נכנס עם
צדיקים בגין עדן, כל שער שמיים

והוא עת רצון לעסוק בתורה. ואותם הכתות של מלאכי השרת, וכל הבושים של גן עדן, והצדיקים, כלם פוצחים רנה לפניו מי שאמר והיה העולם. זהו שבחות (שם קמ' א) אף צדיקים יודו לשם. אימתי הצדיקים יודו לשם? בשיושבים ישרים את פניהם, שהוא בשעה שיושבים פניהם, לבניו בגין עדן.

ובת שלישית של מלאכי השירות אומרת שירה לפניו עד שיבקע השחר. ויש חוכה לישראל, בשעה שעולה עמוד השחר, לקום ולהתגבר בשירות ותשבחות לפניו הקדוש ברוך הוא. מה הטעם? משום שנושאים שירה אחר מלאכי השירות, והקדוש ברוך הוא מוציא למטה עפיהם. זהו שבחות (משל ז) ומחררי ימאנני. ואמר רבי יהודאה, ובכלבד משיחיל, עד שייתפלל בשחתמה זורתה.

אמר רבי יוחנן אמר רב, בשקדוש ברוך הוא יוציא מאותם העולמות שכוסף בהם ובא להפנס עם הצדיקים בגין עדן, הוא ממתיין ורואה. אם שומע קול העוסק בתורה - הקול ההוא נוח לפניו מכל השירות ותשבחות שאומנים מלאכי השירות למעלה. זהו שבחות (שרישים ז) אל גנת אגוז ירדתי לראות? אוטם לראות. מה לראות? אוטם העוסקים בתורה.

אמר רבי יצחק, וכי גן עדן הוא נקרא גנת אגוז. נקרא גנת אגוז? אמר לו רבי יוחנן, בן, נקרא גנת אגוז, אבל אומר גנת עדן. מה האגוז הוא סתום מכל עבריו ויש עליו כמה קליפות, אך עדן של מעלה הוא סתוים מכל עבריו, ויש עליו פקה שמירות, שלא שלטו לראות לא

למעלה, על החיות ולמטה מהם, כולם נפתחים, והוא עת רצון לעסוק בתורה. ואותם בתות של מלאכי השרת, וכל ביסמי גן עדן, והצדיקים, כולם פוצחים רנה, לפניו מי שאמר והיה העולם. הרא הוא דכתיב, (שם קמ' יא) אף צדיקים יודו לשם. אימתי הצדיקים יודו לשם? בשיושבים ישראלים את פניהם, וזהו בשעה שיושבין לפניו בגין עדן.

ובת שלישית של מלאכי השירות אומרת שירה לפניו, עד שיבקע השחר. ויש חוכה לישראל, לקום ולהתגבר בשירות ותשבחות לפניו הקדוש ברוך הוא. מי טעמא מושם דנסבין לשירתא ברוך הוא. בתר מלאכי השירות, והקדוש ברוך הוא מציא למטה עמם. הרא הוא דכתיב, (משל ח ז) ומחררי ימאנני. ואמר רבי יהודאה ובכלבד שלא יפסיק משיתחיל, עד שייתפלל בשחתמה זורתה.

אמר רבי יוחנן אמר רב, בשקדוש ברוך הוא יוציא מאותן העולמות דכיסiph בהו, ובא להפנס עם הצדיקים בגין עדן, הוא ממתיין ורואה אם שומע קול העוסק בתורה, דתנן מה הוא קלא ניחא קמיה, מכל שירותינו ותשבחן דאמורי מלאכי השירות לעילא. הרא הוא דכתיב (שה"ש ז יא) אל גנת אגוז ירדתי לראות, Mai לראות, אותן העוסקים בתורה.

אמר רבי יצחק, וכי גן עדן הוא נקרא גנת אגוז. אמר ליה ר' יוחנן, בן, נקרא גנת אגוז. בלוMER גנת עדן, מה האגוז הוא סתום מכל עבריו, ויש עליו כמה קליפות. אך עדן של מעלה, הוא סתום מכל עבריו, ויש עליו כמה שמירות, שלא שלטו לראות, לא מלאך, ולא שرف, ולא חשמל, ולא עין נביא, ולא

מלאך, ולא שָׁרֵף, ולא חִשְׁמָל,
ולא עַזְנִיבָא, ולא חֹזֶה, שְׁבֻתוֹב
(ישעה סד) עַזְןָ לֹא רְאָתָה אֶלְהִים
זָוְלָתָה.

אמֶר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, אֲנִי הִי תִּיְתַּפְּנֵי
רַבִּי בָּרוּקָא, וְהִיא אָוֹםֶר, כַּעֲתֵיד
אָזְכָה לְמַעַלְתָה גַּנְתָּ אֶגְזָן עַם חִסְדֵי
יִשְׂרָאֵל. וְלֹא הִי תִּיְתַּפְּנֵי יְוָדָה מֵהַ הוּא,
עַד שְׁשָׁמְעַטִּי אֶת מָה שָׁאָמֵר רַבִּי
יְוָחָנָן בֶּן זְפָאֵי, קָרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הַוָּא לְגַן עַדְן גַּנְתָּ אֶגְזָן. מָה הָאֶגְזָן
קָלְפָה אַחֲרֵי קָלְפָה וְפָרִיוּ מַבְפְּנִים,
כֵּךְ עַדְן עַולְם אַחֲרֵי עַולְם וְהַוָּא
מַבְפְּנִים.

לְמַד רַבִּי שְׁמֻעוֹן, הַגָּן הַזָּה מֵאַין
נָטוּעַ? הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הַוָּא נָטוּעַ
אַוְתוֹ מַתְחַתְּיוֹ שֶׁל עַדְן. שָׁאָם
תֹּאמֶר שַׁזָּה בְּנֶגֶד זָה בְּשָׁוָה - אֵי
אָפָּשָׁר, אַלְאָ הַגָּן בָּאָרֶץ, וְעַדְן
עַלְיוֹ מַלְמָעָלה. וּמֵאַין פַּמְצִיתָו
שֶׁל הַגָּן? מַעַדְן הַוָּא.
אָמֶר לוּ רַבִּי יְהוֹדָה, לְדִבְרֵיךְ, מַאי בְּתִיב וּבְנֵר
שְׁבֻתוֹב (כְּרָאִשְׁתָּב) וּנְהָר יְצָא מַעַדְן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן, הַיָּה לוּ לְוֹמֶר
וּנְהָר יוֹרֵד מַעַדְן לְהַשְׁקוֹת אֶת
הַגָּן, שְׁמַשְׁמָע שְׁמַלְמָעָלה יוֹרֵד
לְמַטָּה לְגַן. אַלְאָ, אָמֶר רַבִּי
שְׁמֻעוֹן, עַדְן לְמַטָּה - וְעַדְן
לְמַעָּלה. גַּן לְמַעָּלה - גַּן לְמַטָּה.
וְשָׁגִים מַכּוֹנוּם זָה בְּנֶגֶד זָה,
וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הַוָּא נָטוּעַ זָה מַתָּחַת
זָה.

וּבָי הַוָּא נָטוּעַ אַוְתוֹ מַפְשָׁ ? בָּן,
שָׁאָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, עַל שָׁאיָן
מַטָּעוֹתָיו כְּשֶׁאָר מַטָּעוֹת, וְהָם
מַבְחָרִים מִשְׁאָר מַטָּעוֹת, הַוָּא הַיָּה
מַטָּע ה', כְּמוֹ שָׁנָאָמֵר (ישעה סא)
מַטָּע ה' לְהַחְפָּאָר, כְּלוּמָר לְשִׁבְתָּה,
וְזָהוּ לְהַתְּפָאָר. כְּלוּמָר, אַיִן זָה כִּי
אָם מַטָּע ה' וְלֹא מַאֲחָר.

אָמֶר רַבִּי יַעֲקֹב בֶּן אַיִּדִי, עַל כֵּל
פְּנִים מַטָּע ה' הַוָּא, שָׁגַטְעַ שֵׁם כֵּל
עַז וְחַמְד לְמַרְאָה. וְאַדְך נָטוּעַ?
אַלְאָ כְּשַׁהּוֹצִיאָה הָאָרֶץ אַילְנוֹתִיקָה

חוֹזֶה, דִּכְתִּיב (ישעה סד ג) עַזְן לֹא רְאָתָה אֶלְהִים
זָוְלָתָה.

אָמֶר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, אֲנִי הַוִּית קְפִּי דָּרִי בָּרוּקָא,
וְהִיא אָוֹמֶר, כְּדִין אָזְכָה לְמַעַלְתָה גַּנְתָּ אֶגְזָן
עַם חִסְדֵי יִשְׂרָאֵל. וְלֹא הַוָּה יַדְעַנָּא מֵאַיִלְוָן.
עַד דְּשָׁמְעַנָּא לְהָא דָאָמֵר רַבִּן יוֹחָנָן בֶּן זְפָאֵי,
קָרְיִיה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְגַנְתָּא דְעַדְן גַּנְתָּ
אֶגְזָן, מָה הָאֶגְזָן קְלִיפָה אַחֲרֵי קְלִיפָה, וּפְרִיוּ
מַבְפְּנִים. כֵּךְ עַדְן, עַולְם אַחֲרֵי עַולְם, וְהַוָּא
מַבְפְּנִים.

הָאַנְיָרִי שְׁמֻעוֹן, הַגָּן הַזָּה מֵאַין נָטוּעַ. הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא נָטוּעַ אַוְתוֹ מַתְחַתְּיוֹ שֶׁל עַדְן.
דָּאי תִּמְאָ שַׁזָּה בְּנֶגֶד זָה בְּשָׁוָה, אֵי אָפָּשָׁר,
אֲלָא הַגָּן בָּאָרֶץ, וְעַדְן עַלְיוֹ מַלְמָעָלה. וּמֵאַין
פַּמְצִיתָו שֶׁל גַּן, מַעַדְן הַוָּא.

אָמֶר לְיהָרִי יְהוֹדָה, לְדִבְרֵיךְ, מַאי בְּתִיב וּבְנֵר
יָוֹצָא מַעַדְן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן, הַיָּה לוּ
לְוֹמֶר וּבְנֵר יוֹרֵד מַעַדְן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן,
דְּמַשְׁמָע דְּמַלְמָעָלה יוֹרֵד לְמַטָּה לְגַן. אֶלְאָ
אָמֶר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, עַדְן לְמַטָּה, וְעַדְן לְמַעָּלה.
גַּן לְמַעָּלה, גַּן לְמַטָּה. וּשְׁגִינָהָם מַכּוֹנוּם זָה
בְּנֶגֶד זָה, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נָטוּעַ זָה מַתָּחַת
זָה.

וּבָי הַוָּא נָטוּעַ מַפְשָׁ, בָּן. דָאָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה,
עַל שָׁאיָן מַטָּעוֹתָיו כְּשֶׁאָר מַטָּעוֹת, וְהָם
מַוְיכָרִים מִשְׁאָר מַטָּעוֹת, הַוָּא הַיָּה מַטָּע ה',
בְּמַה דָּאת אָמֵר, (ישעה סא) מַטָּע ה' לְהַתְּפָאָר,
כְּלוּמָר לְשִׁבְתָּה, וְזָהוּ לְהַתְּפָאָר, כְּלוּמָר אַיִן זָה
כִּי אָם (דף נג ע"ב) מַטָּע ה' וְלֹא מַאֲחָר.

אָמֶר רַבִּי יַעֲקֹב בֶּן אַיִּדִי, עַל כֵּל פְּנִים מַטָּע
הַוָּא, שָׁגַטְעַ שֵׁם כֵּל עַז נְחַמֵּד
לְמַרְאָה. וְהִיאָך נָטוּעַ. אַלְאָ כְּשַׁהּוֹצִיאָה הָאָרֶץ
אַילְנִיקָה וּפְירֹותִיקָה, הַוּזִיאָה בְּתִחְלָה בָּגָן עַדְן,